

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Протягом небагатьох років

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was

Якщо ми не виявляємо віри й послуху, ми можемо перетворити дане Богом благословення процвітання на прокляття гордовитості, яка відводить і відволікає нас.

Мої дорогі брати і сестри! Сидячи на подіумі, сьогодні я вперше після COVID тричі спостерігав, як наповнюється Конференц-центр. Ви є відданими учнями Ісуса Христа, які прагнуть навчатися. Ваша вірність є похвальною. І я люблю вас.

Езра Тефт Бенсон служив Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів з листопада 1985 року по травень 1994. Мені було 33 роки, коли Президент Бенсон став Президентом Церкви, і 42, коли він пішов із життя. Тож його вчення і свідчення глибоко і потужно вплинули на мене.

Однією з визначних ознак служіння Президента Бенсона була його зосередженість на меті й важливості Книги Мормона. Він неодноразово наголошував, що "Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії — ключовим каменем нашого свідчення, ключовим каменем нашого вчення і ключовим каменем свідчення про нашого Господа і Спасителя". Він також часто наголошував на вченнях і застереженнях стосовно гріха гордині, що містяться в цьому, призначеному для останніх днів, свідченні про Ісуса Христа.

Одне особливе вчення Президента Бенсона великою мірою вплинуло і продовжує впливати на моє вивчення книги Мормона. Він сказав:

"Книга Мормона... була написана для наших днів. Нефійці ніколи не мали цієї книги; не мали її й ламанійці давніх часів. Вона була

meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choosing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and gross-

призначена для нас. Мормон писав приблизно наприкінці існування нефійської цивілізації. За натхненням від Бога, Який бачить все від початку, Мормон скоротив літописи, які писалися протягом століть, вибравши історії, промови і події, які були б найкориснішими для нас”.

Президент Бенсон продовжував: “Кожен з основних літописців Книги Мормона свідчив, що писав для майбутніх поколінь... Якщо вони бачили наші дні й вибрали саме те, що матиме для нас найбільшу цінність, то хіба це не вказує на те, як ми повинні вивчати Книгу Мормона? Ми маємо постійно запитувати себе: “Чому Господь надихнув Мормона... включити [цю розповідь] у свій літопис? Який урок, що допоможе мені жити сьогодні й у цю добу, я можу засвоїти з [цього повчання]?”

Твердження Президента Бенсона допомагає нам зрозуміти, що Книга Мормона не є переважно історичним літописом з описом минулих подій. Натомість ця книга Писань спрямована в майбутнє і містить важливі принципи, застереження й уроки, які призначаються для обставин і викликів нашого часу. Отже Книга Мормона — це книга про наше майбутнє і про часи, у які ми зараз живемо й будемо жити.

Зараз, коли ми будемо розглядати важливі для нашого сьогодення уроки з книги Геламана, що в Книзі Мормона, я молюся про допомогу від Святого Духа.

Нефійці і ламанійці

У літописі Геламана і його синів йдеться про людей, які чекали на народження Ісуса Христа. У книзі Писань, яка охоплює півстоліття, описано навернення і праведність ламанійців та злочестивість, відступництво і мерзоти нефійців.

Кілька порівнянь і протиставлень між нефійцями і ламанійцями з цього давнього літопису є дуже повчальними для нас у цей час.

“Ламанійці стали, більшість їх, праведним народом, так що їхня праведність завдяки їхній стійкості і їхній непохитності у вірі перевищила праведність нефійців.

[І] було багато Нефійців, які закам’яніли, і не хотіли каятися, і стали вкрай злочестиви-

ly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; de-

ми, так що вони заперечували слово Бога і всі проповідання і пророцтва, які були серед них”.

“І таким чином ми бачимо, що Нефійці почали вироджуватися у зневірі і зростати у злочестивості і мерзотах, у той час, як Ламанійці почали зростати надзвичайно в знанні про їхнього Бога; вони почали дотримуватися Його уставів і заповідей і ходити в істині й чесності перед ним.

І так ми бачимо, що Дух Господа почав залишати Нефійців через злочестивість і закам'янілість їхніх сердець.

І так ми бачимо, що Господь почав проливати Свій Дух на Ламанійців завдяки їхній покірливості і бажанню вірити в Його слова”.

Можливо найдивовижнішим аспектом цього занурення у відступництво нефійців, який змушує глибоко задуматися, є той факт, що “всі ці беззаконня прийшли до них протягом небагатьох років”.

Нефійці відвернулися від Бога

Як міг колись праведний народ стати закам'янілим і злочестивим за такий короткий проміжок часу? Як могли люди так швидко забути Бога, Який так щедро їх благословляв?

Негативний приклад нефійців потужно і глибоко навчає нас у цей час.

“Гордовитість... почала проникати... в серця людей, які заявляли, що належать до церкви Бога... через їхні надзвичайні багатства і їхнє процвітання на цій землі”.

“[Вони] прикипіли своїми серцями до багатств і марних речей цього світу”, “через ту гордовитість, якій [вони] дозволили увійти у [їхні] серця, яка піднесла [їх] за межі того, що є добрим, через [їхні] великі багатства!”

Голоси стародавніх пророків, які промовляють з праху, благають нас у цей час засвоїти такий вічний урок: процвітання, багатство і легкість складаються в потужний чинник, який може спонукати навіть праведних піддатися духовній отруті під назвою “гордовитість”.

Якщо гордовитість проникає в наше серце, вона спонукає глузувати з того, що є священним, ми перестаємо вірити в дух пророцтва і одкровення, топчемо під нога-

ny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty

ми заповіді Бога, заперечуємо слово Бога, виганяємо пророків, глузуємо над ними та кривдимо їх; забуваємо Господа нашого Бога, і “не бажа[ємо], щоб Господь Бог [наш], Який створив [нас], правив і царював над [нами]”.

Отже, якщо ми не виявляємо віри й послуху, ми можемо перетворити дане Богом благословення процвітання на прокляття гордовитості, яка відводить і відволікає нас від вічних істин та важливих духовних пріоритетів. Ми завжди повинні остерігатися викликаного гордістю перебільшеного почуття власної значущості, неправильної оцінки власної самодостатності та пошуку власної вигоди замість служіння іншим.

Якщо ми гордовито зосереджуємося на собі, ми також страждаємо на духовну сліпоту і пропускаємо багато, більшість, а можливо, й усе, що відбувається всередині або навколо нас. Ми не можемо дивитися на Ісуса Христа і зосереджуватися на Ньому, як на “межі”, якщо ми бачимо лише себе.

Така духовна сліпота також може змусити нас звернути зі шляху праведності і відступити на заборонені дороги та зникнути. Якщо ми сліпо “повер[таємо] на свої власні шляхи” та йдемо руйнівними обхідними дорогами, ми схильні покладатися на власне розуміння, вихвалитися власною силою та покладатися на власну мудрість.

Самуїл Ламанієць лаконічно підсумував, чому нефійці відвернулися від Бога: “Ви прагнули в усі дні свого життя того, чого ви не могли отримати; і ви прагнули щастя, творячи беззаконня, що суперечить природі праведності, яка є в нашому великому і Вічному Главі”.

Пророк Мормон зазначає: “Більшість народу залишалася в своїй гордовитості і злочестивості, а менша частина йшла обачніше перед Богом”.

Ламанійці звертаються до Бога

У Книзі Геламана зростаюча праведність ламанійців різко контрастує зі стрімким духовним занепадом нефійців.

Ламанійці звернулися до Бога, і їх було приведено до знання істини, оскільки вони повірили вченням, що містяться в Писаннях і проголошувалися пророками, виявляли віру в Господа Ісуса Христа, покаюлися у гріхах і

change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhalloved hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are

пережили могутню зміну серця.

“Отже, всі ті з них, які прийшли до цього, ви знаєте самі, що вони стійкі і непохитні у вірі і в тому, чим їх було зроблено свободними”.

“Зрозумі[йте], що більшість [Ламанійців] на шляху свого обов'язку, і вони йдуть обачно перед Богом, і вони стежать за тим, щоб дотримуватися Його заповідей, і Його уставів...

І вони намагаються з невтомною старанністю привести решту братів своїх до пізнання істини”.

Внаслідок цього “праведність [Ламанійців] завдяки їхній стійкості і їхній непохитності у вірі перевищила праведність Нефійців”.

Застереження та обіцяння

Мороній проголосив: “Ось, Господь показав мені великі і дивовижні речі стосовно того, що має невдовзі відбутися, в той день, коли ці речі прийдуть до вас.

Ось, я звертаюся до вас, нібито ви присутні тут, і все ж вас немає. Але знайте, Ісус Христос показав мені вас, і я знаю ваші діла”.

Пам'ятайте, що Книга Мормона спрямована в майбутнє і містить важливі принципи, застереження і уроки, які призначаються для обставин і викликів нашого часу.

Відступництво буває на двох основних рівнях — інституційному та індивідуальному. На інституційному рівні Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів не зникне через відступництво і її не буде забрано з землі.

Пророк Джозеф Сміт проголосив: “Стяг істини піднято. Жодна нечиста рука не може зупинити прогрес цієї роботи... Істина Божа просуватиметься сміливо, благородно і незалежно, доки не проникне на кожний континент, відвідає кожний край, пронесеться кожною країною і зазвучить у кожному вусі, доки цілі Бога не буде досягнуто і Великий Єгова не скаже, що роботу виконано”.

На індивідуальному рівні кожен з нас повинен “стере[гтися] гордині, щоб не стати [нам], як Нефійці в давнину”.

Хочу сказати, що якщо ви вважаєте себе достатньо сильними і непохитними, щоб не піддатися пихатості гордині, тоді ви, ймо-

suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple things that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].” “Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

вірно, вже страждаєте від цієї смертельної духовної хвороби. Кажучи простіше, якщо ви або я не віримо в те, що можемо піддатися гордині й бути враженими нею, тоді ми стаємо вразливими і на нас чатує духовна небезпека. На протязі небагатьох днів, тижнів, місяців або років ми можемо проміняти духовне первородство на щось навіть менше за сочевичне вариво.

Однак якщо ви або я віримо, що можемо піддатися гордині й бути враженими нею, тоді ми постійно робитимемо щось мале і просте, що захистить нас і допоможе стати “як дитина, смиренн[ими], лагідн[ими], покірн[ими], терпелив[ими], сповнен[ими] любові, бажающ[ими] підкорятися усьому, що Господь вважає за належне заподіяти [нам]”. “Благословенні ті, які упокорюються самі без того, щоб бути змушеними упокоритися”.

Якщо ми дотримуємося настанови Президента Бенсона і запитуємо себе, чому Господь надихнув Мормона включити в скорочену ним версію книги Геламана саме ті оповіді, настанови і застереження, які він включив, я обіцяю, що ми зрозуміємо, яким чином ці вчення можна прикласти до конкретних умов нашого особистого життя і наших сімей у цей час. Вивчаючи ці натхненні літописи й розмірковуючи над ними, ми будемо мати очі, які бачать, вуха, якічують, розум, який сприймає, і серце, яке розуміє уроки, які нам слід засвоїти, щоб “стере[гтися] гордині, щоб не впасти [нам] у спокусу”.

Я з радістю свідчу, що Бог, Вічний Батько, є нашим Батьком. Ісус Христос є Єдином народженням і Улюбленим Сином Бога. Він — наш Спаситель. І я свідчу, що коли ми ходимо в лагідності Господнього духа, ми уникнемо гордовитості й подолаємо її та матимемо мир у Ньому. Я про це свідчу у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь.